

לכבוד
חברי מליאת הועדה המקומית לתכנון ובניה במליאתה

**הנדון: תיקון פרוטוקול החלטת מליאת הועדה המקומית מתאריך 07/09/2009
פרוטוקול מספר 09-0004**

משתתפים:

מר רון חולדאי, דורון ספיר, עו"ד, פאר ויסנר, מיטל להבי, שמואל מזרחי, ארנון גלעדי, אסף זמיר, שמואל גפן, הרב שלמה זעפראני, ראובן לדיאנסקי, עו"ד, כרמלה עוזרי, אהרון מדואל, יעל דיין, שלמה מסלאוי, הרב נפתלי לוברט, דן להט, עו"ד, תמר זנדברג, בנימין בביוף, רחל גלעד-וולנר, חביבה אבי גיא, יעל בן יפת, יניב ויצמן, אחמד משרהאוי, אלון סולר, נח עפרון, ד"ר

נעדרו:

שולה אגמי, גולדרינג יואב, טיומקין משה, ד"ר, סיקסיק עומר וחנה תמיר, ד"ר

נוכחים:

מר מנחם לייבה, מר ערן אברהמי, אדר' חזי ברקוביץ, עו"ד שרי אורן, אינג' ריטה דלל.

1. נושא:

בקשה מס' 09-1376 - דיזנגוף 11 - שיפוץ היכל התרבות

**פאר ויסנר יו"ר הישיבה פתח את הישיבה והציג את נוהל הדין.
מר עופר קולקר הציג את התכנית באמצעות מצגת.**

מר פורז:

הוצגה פה מצגת שאני יכול להסכים ל-95% ממנה. כל מה שרוצים לעשות מעבר לשינויים באולם הפנימי-לפי דעתי איש לא יתנגד לו. לא להוספת חדרי שרותים, לא להוספת חלקים לוגיסטיים עבור התזמורת ולא לשום דבר נוסף. הבעיה היא השינויים באולם הפנימי. זה לא אומר שצריך לשמור על הכסאות וזה לא אומר שאי אפשר לעשות פריט זה או אחר, אבל כאשר מראים לנו את הדרוג הפנימי של האולם עם המדרגות האלה, זה ברור לגמרי שזה לא אותו אולם. זה עבר ככה פה בחטף, אבל אם תסתכלו טוב על ההדמיות תראו שזה אולם אחר, הוא משנה את צורתו לחלוטין. יש סיכוי גדול שכאשר עושים שינויים דרמטיים כאלה, בסוף זה יהיה כשלון. מעולם לא נתקלתי במיזוג אוויר שבא מהרצפה. ואני אומר לכם- יש לי פחד שנגיע להיכל התרבות בקיץ עם סנדלים או משהו כזה, ואפשר, לא כולנו באים עם חליפות, יקפאו לי שם הרגלים ובגוף יהיה לי חם. פרויקט כזה עושים על-ידי תב"ע. מפקידים תב"ע מסודרת, מדויקת, על כל התצוגה, ומאפשרים לציבור להגיש התנגדויות ושישמעו ההתנגדויות. לא עושים פרויקט כזה על סמך תכנית גדס מתקופת המנדט, ולא גוזרים. אני ראיתי את הבקשה להיתר, מתכנית המרתפים לוקחים את המרתפים, מתכנית החניון לוקחים שטחים, ועושים מן שעטנז כזה. רבותי, זה לא יעמוד לכם במבחן משפטי. לכן, אני כמובן מתנגד לשינויים, רק בפנים- באולם. כל היתר יפה, מקובל וטוב לעשות. אבל אם אתם רוצים, רק על ידי תב"ע.

פרופ' אברהם קציר:

האולם הזה- מבחנת האקוסטיקה- אין לו שום בעיות, ולכן, כל הטענות שיש צורך לפתור את האקוסטיקה, זה דבר שהוא לא מבוסס.

יתרה מזאת, האקוסטיקה, אמרתי לכם שלא יודעים, היא תלויה, אתם לא רגילים, בתאורה בחדר, בחום בחדר, תכנון התקרה זה דברים ברורים, באקוסטיקה-שינויים מזעריים, צבע על הקירות, המושבים – עושה שינוי אדיר, ולא יודעים, כפי שאמרתי לכם, למה. הוא הדבר לגבי שיפוצים, שיפוצים קטנטנים יכולים להרוס לגמרי את האקוסטיקה.

המאסטר זובין מהטה פנה ל-3 אנשים: פרופ' מילר מגרמניה- שאמר שאסור לגעת באולם, פנו לקירקגאר שאמר, מה זה מניפה? במניפה אי אפשר לקבל אקוסטיקה, צריך לעשות את זה כמו קופסת נעלים, SHOE BOX DESINE. עכשיו פתאום בא איש שלישי שאומר- לא, לא לעשות SHOE BOX, לחזור למניפה. כל אחד מהאנשים האלה יש לו פתרון אחר, כי הם לא יודעים מה הפתרון, ואם יעשו שינויים גדולים באולם, האקוסטיקה תיהרס לחלוטין, או יש סיכוי שהיא תהרס לחלוטין. לכן אני קורא לכם חברי המועצה, אם אתם מעוניינים בתרבות, במוזיקה, תשקיעו את זה בחינוך לשכונות, במוזיקה לבתי ספר, בקונצרטים לילדים, אבל לא בבניין שהאקוסטיקה שלו תהרס.

מר אהרון פוגל:

מול מטרה של קידום התרבות, המוזיקה, שמירת מעמדה של התזמורת כמצויינת ברמה בינלאומית, שמנצחים וסולנים יבואו לפה ויופיעו בשמינית המחיר מה שהם מקבלים במקום אחר, מכל עבר הגיע הדרישה- חייבים לשפץ, חייבים לשנות. שימור זו מטרה מאוד ראויה, רצינית, חשובה. דרך אגב, לפעמים היא מקבלת איזה גוון- שימור זה טהור, דברים אחרים זה פחות. אני אומר את זה בלי לזלזל בשימור, אבל כשיושבים פה המטרה היא תרבות, המטרה היא טובת המוזיקה והתזמורת הפילהרמונית- שבסיסה בתל-אביב וכולה בתל-אביב, וכמובן תושבי תל-אביב, במקרה הזה גם תושבי המדינה כולה. כך שמהבחינה הזאת, אני אומר את זה בצורה אחראית אחרי שקילה ונקודת ראות טובת התרבות והמוזיקה- חייבים לעשות את השינוי. התזמורת נמצאת במצב שכל שנה מאבדים ברמת המינויים. במאמצים אדירים מנסים לשמר את הרמה. הדבר היחידי שסוגר את הגרעון של התזמורת במצב שהוא כל הזמן בירידה זה סיורים בחו"ל – שמכניסים כסף, כי הסולנים והמנצחים הגדולים בעולם מנגנים יחד או מנצחים על התזמורת- מהטובות ביותר בעולם. כל זה מרקם אחד וכל זה כשהתמיכה הממשלתית יורדת.

אי אפשר לגייס תרומות לתיקון פה- תיקון שם וכו'. יש לזה יתרונות, יש לזה חסרונות,

לצערי זה המצב. אם לא נעשה- לבצע את התכנית הזאת- היכל התרבות כמבנה וכשימור ידרדר, יקומו מתחרים, הפעילות תקטן, היכולת לתחזק את הקיים ואפילו לעמוד בדרישות של רשויות הג"א, כיבוי אש וכו' תרד, ואז העירייה תצטרך, אם היא תעשה או לא אני לא יודע, להכנס מכספה, מהתקציב הרגיל שלה, כדי לשמר באיזושהי צורה את המבנה הזה. כך שמכל הבחינות אני מקווה שהפרוייקט יאושר.

אדר' יעקב יער:

אני חשבתי שהתכנית הקודמת-עם קופסת הנעלים בתוך המעטפת- היא תכנית שימור שפויה, ראויה, מתקבלת על הדעת. כך עושים שימור בעולם, אני מכיר הרבה מקומות, שומרים את המעטפת, בפנים עושים משהו חדש, משהו יפה וכד'. לטעמי התכנית הזאת שראינו כאן היא שימור חמור.

גב' תמר טוכלר:

אנחנו מעולם לא התנגדנו לשיפוץ ואני רוצה שזה יהיה ברור לחברי הוועדה. אנחנו בעד שיפוץ, בעד ההתאמות לצרכים, אבל לא לפגוע, ואני תכף אתייחס לזה. שינוי אולם מהסוג הזה הוא חוסר תרבות- לעמדתנו. ההכרזה של אונסק"ו, זה לא רק תואר וחגיגות, זה מביא גם התחייבויות. ובאותה הכרזה יצאה חוברת יפהפיה שחולקה, שבעמוד הראשון מופיעה תמונה של ראש עירנו, ושם בעמוד 64 מופיע אחד מ-60 המונומנטים הכי חשובים שנבחרו. כלומר, בנוסף להכרזה ובמסגרת ההכרזה ואותה רשימת מבנים והנחיות שימור, נבחרו 60 מונומנטים שמייצגים את ההתפתחות של האדריכלות המודרנית, כי זה הדבר שלכבודו קיבלה תל-אביב את ההכרזה, ואחד מ-60 המונומנטים, המבנה שקיבל את הניקוד הכי גבוה היא מבנה היכל התרבות. ומה כתוב באותו מבנה, שחלקכם חתמתם על אותה הכרזה? כתוב שצריכים לשמור אותו, לשמור לא רק את החוץ, גם את הפנים. ומי שהתעצל ולא טרח לקרוא מה שכתוב, שמו שם שרטוט. זה מופיע שם בהכרזה. ומי שהולך לתערוכות גם באירופה שמציגים את ההכרזה, מופיע שם האולם ומופיעה גם התכנית של אולם המניפה- כי לזה יש ערך גבוה. אתם התחייבתם, יש הכרזה ובהכרזה הזאת יש כמה דברים, ו-2 יש את תכנית השימור שגם בה יש התחייבות. ובמסגרת ההתחייבות הזאת הבית הזה לשימור, והוא לא סתם לשימור, הוא בית ציבורי. העירייה דורשת מאנשים פרטיים לשמור, בצדק, אבל לשמור ברמה מאוד גבוהה. אין לעירייה הרבה מבני ציבור שהיא שימרה או שהיא תשמר. זה המבנה מס' 1, וכאן זה יהיה המבחן של העירייה. אנחנו בעד שיצא שיפוץ, אנחנו אפילו הצענו שיעשו את זה בשלבים, שקודם כל לתזמורת שלנו מגיע הכי טוב ולנגנים מגיע הכי טוב. דבר נוסף שרצינו לציין, שהאולם הזה גם משמש למופעים נוספים, וזו שאלה, זו לא בהכרח אמירה, כי אחת הטענות שהיו שבגלל שיש שם מופעים אחרים ושימושים אחרים- שהאולם במקור לא בהכרח התאים להם, שהשינוי האקוסטי החדש אולי יפגע בזה.

מר הילל שוקן:

הפורום להצלת היכל התרבות והתזמורת – לא רק שלא מתנגד לשיפוץ היכל התרבות, אלא דורש את שיפוץ היכל התרבות. אנחנו חושבים שהיכל התרבות הוזנח במשך 52 שנה ואני חושב שהגיע הזמן לשפץ אותו.

נשאר חילוקי דעות בנושא האולם. אני לא מייצג פה את העניין של השימור, אני מייצג פה את העניין השימושי, הפשוט של אולם קונצרטים- שצריך לדאוג בראש ובראשונה לקהל. אמרו לכם פה שחלק מהעבודות נדרשות לשם שיפורים בתנאי הבטיחות באולם. זאת אומרת- כניסות, יציאות וכד'. אני רוצה להראות לכם שמה שנעשה בתכנון המוצע לפניכם כרגע- עושה בדיוק את ההפך. כל מי שהיום מגיע להיכל התרבות מרחבת הכניסה הראשית- עולה מספר מדרגות ולפניו יש 4 סטים של דלתות. אגב, 2 אלה זה סטים כפולים, כלומר 4 דלתות בכל יחידה, 2 אלה- רק שתיים. זה בעצם אחד הדברים היפים באולם הזה, ועכשיו אני מדבר אליכם כאדריכל, הגישה הישירה, הבלתי אמצעית, הפשוטה. כל מי מכם שהיה אי פעם באולמות בעולם יודע שתמיד מטפסים אליהם, מחפשים, לא יודעים באיזה מדרגות לעלות, פה הדבר קורה באופן לגמרי טבעי וזורם. עכשיו אני מעביר אתכם למצב שמציעים לכם לשנות- להלן התכנית המוצעת. התכנית המוצעת מחלקת את הגוש עדיין ל-3 חלקים, אבל שימו לב שהחלק המרכזי התרחב, יש עדיין 2 מעברים מצידו, אבל בקצות המעברים כבר אין דלת. ולמה אין דלת? כי אין שם גובה ראש לעבור, המעבר הוגבה ומגיע לגובה כזה שאי אפשר לעבור מתחת לגלריה ולצאת החוצה. אז איך בכל אופן יצא הקהל?

אני מציע לכם, אל תקבלו החלטה פזיזה. אני מדבר כרגע גם לחברי התזמורת.

מר אבי שושני:

רציתי להגיד כמה וכמה דברים. קודם כל התייחסות מקומית למה שאמר כרגע הילל שוקן בנושא כניסות. הילל, אני היתי לפחות ב-4 אולמות כאלה בעולם, באוסטרליה, בלוס-אנג'לס, בדיוק עם כניסות כאלה, ואין שום קשר בין מה שאתה מתאר למה שקורה בכניסה עצמה, רק עכשיו חזרנו מאולמות כאלה, אבל זה כנראה אנשים לא רוצים לשמוע. באשר לשאלה שלך-מה קורה למופעים האחרים, 99.9 מהמופעים האחרים מוגברים באמצעות מקרופונים והגברה אלקטרונית, אין לזה שום קשר למה שקורה, והדבר ניתן בפרוש לשליטה לשביעות רצונו של מי שהולך להישמע בהיכל התרבות.

מר יהושע פסטרנק:

אני חושב שהתכנית המוצעת, ולא רק אני חושב כך, כולנו מאמינים בכך, היא נותנת פתרון מאוזן בין הרצון שלנו לשמור על האופי הייחודי של ההיכל לבין הצורך שלנו בהתאמתו של ההיכל לצרכי העידן המודרני, וברצון שלנו למקסם את הפוטנציאל האקוסטי שגלום בהיכל. אנחנו שומעים כאן בלי סוף את המילה אקוסטיקה, ואני בטוח שלחלק גדול מכם המילה אקוסטיקה לא אומרת שום דבר. מבחינתנו חברי התזמורת, המוזיקאים, אני לא מדבר את זה כפרופסור לפיזיקה, אני מדבר את זה כמוזיקאי,

יושבים אתי כאן עוד שורה של מוזיקאים. אקוסטיקה זו חווית העוצמה המוזיקלית.
לפני זה אני רוצה קודם כל להודות למתנגדים.

דיון פנימי.

מר פאר ויסנר - יו"ר הישיבה:

אני רק רוצה להודיע לחברי המועצה, ששני חברי המועצה שלא יכולים להשתתף בדיון הפנימי הם דן להט ודורון ספיר, בגלל שיש להם קשר להיכל התרבות ולתזמורת הפילהרמונית.

מר ראובן לדיאנסקי:

אין ספק כי בניין אשר נבנה לפני למעלה מ-52 שנה זקוק לשיפוץ ולשיפור, אבל הוא גם זקוק להגנה מפני שינויים יקרים ומיותרים - אשר יפגעו אנושות באופיו המיוחד. נדמה לי שכולנו מסכימים, גם המתנגדים לתכנית, כי יש לערוך שיפוץ מקיף ויסודי - שיכלול שיפוץ מעטפת הבניין, שיפור חדרי השרותים, הוספת שטחים מתחת לקרקע, שיפוץ חללים פנימיים, החלפת מושבים באולם, שיקוף התקרה, צביעת האולם, ואפילו קיימת הסכמה לערוך שינויים אקוסטיים מסויימים על ידי התקנת מחזירי צליל והכל כמובן מבלי שחס וחלילה ישונה אופיו המקורי של האולם ושל המבנה עצמו.
אנחנו מתבקשים היום לאשר על חשבון הקופה הציבורית תכנית שיש בה סיכונים גדולים יותר מסיכויים לשיפור האקוסטיקה.
ישנה טענה נוספת שמצריכה, לדעת המתכננים, את שינוי המבנה של האולם, והיא דרישת הבטיחות. בטיחות הוא דבר חשוב ביותר וכמובן שאין לזלזל בו.
הפתחים בעיני, שמצומצמים מ-6 ל-2 הם בעייתיים. בהם לא רק לא משפרים את הבטיחות אלא הם יוצרים אולי מפגע בטיחותי ובעיה בטיחותית.
אני מציע שניתן להיכל התרבות להמשיך להיות חלק מהמורשת התרבותית, הארכיטקטונית והעירונית - שכל אחד שיושב פה רוצה להצמיח כאן בתל-אביב יפו לדורות הבאים, למאות הבאות.

אני מצביע היום, אם זו התכנית, נגד התכנית שמוצעת, ואני מקווה שתבואו בעקבותי.

גב' תמר זנדברג:

אסור לנו בשום פנים ואופן לגעת בבניין הזה, אלא להפך - יש לנו רק מה להתגאות בו. גם התזמורת - שהתגאתה במשך 50 שנה לנגן באולם הזה, ועל אחת כמה וכמה היום - כשהתקופה האדריכלית שהבניין הזה מייצג והערכים שהוא מייצג נישאים בפי כל ומוצגים בתערוכות בינלאומיות בכל העולם, דווקא זה לא הזמן לערוך בו שינויים.
אסור לנו לשכוח שהוא נבנה גם או קודם כל עבור הציבור. אותו ציבור שעובר בחוף ונהנה מהיופי שלו, וכולנו הסכמנו, אפילו לא מזמן, שאת החוף אסור לנו לנגוע בשום פנים מכיוון שמדובר כאן בערך ציבורי. אותם ערכים שהסכמנו עליהם, ושוב לקחנו על עצמנו שהם ראויים לשימור, ואנחנו צריכים להתגאות מכיוון שהבניין הזה נמצא בארסנאל

שלנו, אותם ערכים מבוטאים גם בפנים הבניין, וכפי שנאמר כאן קודם, אני מדברת כרגע אך ורק על האולם עצמו ועל הצורה שלו- שאי אפשר לנתק אותה מהתכנון החיצוני, ואת הערכים האדריכליים והתרבותיים שהיא מבטאת. ולכן, אם לא הובן מדברי, אני חושבת שאסור בשום פנים ואופן לשנות, ולו במשהו – את הערכים האלה, שמתבטאים גם בעיצוב האולם הפנימי.

אדר' ירמי הופמן:

הוכן תיק תיעוד לבניין. אני חושב שזה תיק התיעוד הכי מורכב שנעשה אי פעם לגבי בניין בתל-אביב, הכי גדול. הוא קיים, הוא אושר על ידינו. ההערה שקיימת בחוות-הדעת נוגעת לכמה מדידות שלא הצלחנו לסיים אותן בזמן, ואני באופן אישי נתתי אישור.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אני בסיבוב הקודם הייתי נגד התכנית, ובעיני ראיתי באמת שיש את השינוי הפנימי וחשבתי שזה לא נכון. כשראיתי את התכנית הזאת הלכתי ועשיתי עבודה, ישבתי מול המתנגדים, אני מכיר אותם אישית, ישבתי אתם, דנתי אתם ושאלתי את השאלות ואני מבחינתי הסתכלתי על היכל התרבות- מעבר לנושא של האדריכלות, איך הכניסות והיציאות הן אותו דבר. ולכן, הבטחה שתהיה כאן כחלק מההחלטה שלנו- שכל הכניסות והיציאות נשארים ואין בהם שום שינוי.

דבר נוסף ולא רואים את זה, הנושא של המניפה. תהיה התחייבות ש-5 הצלעות האלה נשארות, ולמעשה, מי שישתכל על האולם ככה, יבוא מחר בבוקר ויראה את האולם הזה ככה. אותם פתחים, אותן כניסות, אותן יציאות.

לגבי ההגבהות בחלק הנמוך, כלומר כשאתה נכנס, מהבמה- בערך 7 עד 8 שורות לא קורה כלום. לא קורה שום דבר. בחלק המרכזי-ששם היתה את הבעיה האקוסטית, מגביהים מהשיפוע הקיים בין 45 ל-50 ס"מ. בחלק העליון- הגבוה אנחנו מגביהים בין 75 ל-80, ויש כאן התחייבות שכמובן הכל מה אני אומר לכם זה כמובן ביחד עם מהנדס העיר ועם השימור. כל ההגבהות האלה הם יהיו הגבהות שבעתיד, אם חס וחלילה יקרה משהו, לך אני אומר, הם ניתנים לפרוק.

הועדה תעקוב אחרי השיפוף הזה, היא תעקוב אחרי השיפוף הזה ביחד עם מהנדס העיר, ביחד עם אדריכל השימור, על מנת שכל מה שהועדה הזאת כאן, המליאה הזאת, וזה לא סתם וועדה מקומית אלא המליאה, כל חברי המועצה מקבלים החלטה שאנחנו עוקבים אחרי הביצוע.

לכן אני אומר, בסוף, הכסא בהיכל התרבות שהוא יהיה נוח ונעים, הוא בסוף יקבע את הכל. ואני מקווה שהאולם הזה ישאר AS IS.

אני ברשותכם רוצה להקריא לכם מסמך, שעל המסמך הזה אנחנו מצביעים: אנחנו מאשרים את הבקשה, תקשיבו טוב, למכלול העובדות נשוא הבקשה לשיפוף ושימור הבניין.

מליאת הוועדה לתכנון ובנייה רואה בהיכל התרבות נכס הסטורי ותרבותי ולכן רואה

לנכון ללוות את שיפוץ היכל התרבות על ידי ועדת מעקב, אשר בראש הוועדה יעמוד, פאר ויסנר, מהנדס העיר חזי ברקוביץ, אדריכל השימור- ירמי, וחברת המועצה הנוספת שאני מבקש להוסיף אותה ברשותכם, זה אחת שדיברה מהלב וחשוב לה היכל התרבות וגם לי חשוב, אני מבקש שתמר זנדברג גם תהיה חברה בוועדה. הוועדה תעקוב אחר ביצוע העבודות בהתאם לעקרונות הבאים:

1. אולם ההיכל שצורתו מניפה נשאר בצורתו המקורית כמניפה הכוללת 5 צלעות.
 2. מספר פתחי הכניסה/יציאה ישארו כפי שהם.
 3. ההגבהות לשיפור האקוסטיקה יהיו כדלקמן:
 - בחלק הנמוך-מצב קיים ללא שינוי.
 - בחלק המרכזי הגבוה- בין 45 ל-50 ס"מ.
 - בחלק העליון הגבוה- בעוד 75-80 ס"מ.
- ההגבהות ייבנו כתוספת על הרצפה הקיימת, כך שהמצב יהיה הפוך. שיפוץ היכל התרבות ייעשה לפי הכללים של הבנייה הירוקה, כאשר מערכת מיזוג האוויר והתאורה יהיו בחסכון האנרגטי המכסימלי, ועל גג האגף השטוח של הבניין יהיה משטח של אנרגיה סולארית לאספקת חשמל לבניין, בתאום עם מחלקת השימור.

רון חולאי - ראש העירייה:

נאמר כאילו שהשיפוץ יעלה בגלל השינוי. שום דבר לא עולה בגלל השינוי. מה שעולה כאן יותר או עולה פחות- זה מכיוון שעושים אולם חזרות תת-קרקעי, מכיוון שעושים עוד חללים מתחת לקרקע, וכל זה כתוצאה מהשימור. הערכה כספית בין 26 ל-27 מליון דולר, זאת ההערכה הכספית, היא אמורה להתחלק ב-50% בינינו ובין התזמורת.

אני אוהב את היכל התרבות לא פחות מכל אחד מכם. אני מוזיקאי מילדותי, אני היתי מתפלח להיכל התרבות, נוסע ב-3 אוטובוסים כדי לבוא להיכל התרבות, לשבת בתאים האלה. כל ימי כחייל, בתזמורת היה פטנט שהיית מגיע כחייל והיו מכניסים אותך, היית מתיישב. אני גם מוזיקאי שאומר לכם שמסתובב הרבה בעולם בזמן האחרון, ואני אומר לכם שאני כן מבדיל בהבדל באקוסטיקה. אני גם יכול להגיד לכם שאין משמעות לעניין כשעושים הופעות בהגברה- לגבי הנושא של האקוסטיקה. כל הנושא של האקוסטיקה- מכיוון שמוזיקה קלאסית מנגנים באקוסטיקה הטבעית של האולם, כך מקובל. כל אלה שמדברים על שימור צריכים לזכור דבר אחד. אם משמרים באדיקות כל כך מרובה, והופכים להיות אורתודוקס - ששום דבר אסור לנגוע, אז גם אי אפשר לעשות עוד שרותים. והעובדה היא שעשו עוד מעלית, ועובדה היא ששמו מערכות מיזוג אוויר על הגג ואף אחד מהאנשים שהיום מתנגדים- לא התנגדו אז. לאלה שאומרים- לא התלוננו על אקוסטיקה, אני שמעתי אנשים מתלוננים על אקוסטיקה בהיכל התרבות. אם האופציה לתת לתזמורת הפילהרמונית אולם במקום אחר ברמה אקוסטית גבוהה רק כדי לשמר את האולם, אז אני אומר לכם שלשמר זה גם לשמור את מה שגדס התכוון, וזה

שתהיה ככר התרבות שבה נמצא היכל התרבות והבימה יחד, ולזה יש ערך שימורי לא פחות מאשר עוד פאנל ששומר את צורת המניפה אבל משפר את האקוסטיקה. לעצם העניין של להשאיר את התזמורת במקום ולהפוך את המקום הזה למקדש תרבות יש ערך שימורי לא פחות מדברים אחרים, ולכן אין כאן תחרות, ושלא יהיה לאף אחד מכאן הרגשה שכאן יש שומרי המקדש וכאן יש עוכרי המקדש. לא. המקדש הזה של התזמורת חשוב לי לא פחות. רבותי, אני התכוונתי לשפץ את הבניין AS IS, כמו שהוא, כך רציתי. היה עולה לי הרבה יותר בזול, לכולנו הרבה יותר בזול והרבה יותר פשוט, לכו תשפצו. איך שבאנו לשפץ באו ואמרו לי: רגע אחד, צריך לעשות מרווח בין המושבים, צריך לעשות זה, והתייצב זובין מהטה. מה? בן אדם שנתן 40 שנה מחייו יחד עם התזמורת מופיע אצל ראש-עיריית תל-אביב-יפו ואומר: רבותי, צריך לעשות שינוי אקוסטי. וכל אלה שאומרים היום- הצלחנו לעצור את השינוי הקודם, אני מצטער שעצרו את השינוי הקודם, כי אם היו עושים את השיפוץ הקודם היינו מקבלים איכות אקוסטית הרבה יותר גבוהה. היום אנחנו מקבלים איכות אקוסטית יותר טובה מאשר היום אבל אנחנו עושים עדיין פשרה. ולכל מי שחושב שהוא למד, תאמינו לי- למדתי ושמעתי ורבותי והלכתי ובדקתי, והלכתי לאולמות אחרים, וראיתי את כל העולם ואשתו. רבותי, אני היתי גם בלה-סקאלה במילאנו וראיתי איך בונים בניין מודרני על יד בניין, כחלק מהבניין. והאיטלקים לא פחות טובים בשימור מאתנו, ובמילאנו- על אחת כמה וכמה. ואז באים ואומרים- עושים דבר רברסאבילי, אם צריך יהיה- אפשר יהיה לשנות.

בעשור האחרון אושרה תכנית השימור הכי גדולה בארץ הזאת על ידי העיר תל-אביב-יפו. ברגע זה משמרים הרבה מאוד נכסים בעיר הזאת, אז שלא יטיפו מוסר. אבל מצד שני, ברמה הכי פשוטה, אי אפשר להיות אורתודוכס על קוצו של יוד כל הזמן ולהיות קדוש מעונה. יש חיים, והחיים מייצרים מצבים שבהם צריך קצת להתפשר וקצת לשנות ולעשות את הדברים קצת יותר טוב, וזה מה שאנחנו עושים. ואנחנו לא עושים את הכי טוב, אנחנו עושים קצת יותר טוב.

ד"ר נוח עפרון וחברי המועצה נוספים סברו שנושא השיפוץ בתוך האולם המרכזי אינו נבדק די הצורך ושיתכן כי העירייה ממחרת במקרה זה לתקן דבר מה שאינו "שבור" או מחייב תיקון/שיפוץ.

תמר זנדברג -

אין כאן מחלוקת על חלקים נרחבים, שגם הוצג כאן על ידי האדריכלים שהם לב ליבה של התכנית, עלי לפחות הם מקובלים ולי אין בעיה אתם, גם לא למתנגדים. עם זאת, ההצעה של פאר כוללת דברים שהם לא עולים בקנה אחד עם מה שהוצג לנו ואנחנו לא יודעים. אולי יש חברים ששותפים לעניין ואולי אנחנו יכולים לפתור את זה בצורה אחרת. אנחנו מצביעים כאן על דבר שהוא דרמטי על סמך דבר מאוד סכמתי. מה שמוצג פה לא הוגש לנו.

אני מרגישה שאני לא יכולה להצביע על דבר כזה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה: מקריא את נוסח ההצעה ומבקש מהחברים לאשר אותה

בהצבעה, נערכה הצבעה על ההחלטה שהוקראה:

החלטה:

לאחר הצבעה בעניין – 17 בעד – ויסנר, חולדאי, אבי-גיא, לוברט, משראוי, גפן, גלעדי, זעפראני, מזרחי, זמיר, סולר, ויצמן, דיין, בביוף, להבי, מסלאווי ועוזרי, 6 נגד – בן יפת, לדיאנסקי, תמר זנדברג, גלעד-וולנר, מדואל ועפרון) הוחלט:

1. לאשר את הבקשה למכלול העבודות נשוא הבקשה לשיפוץ ושימור הבניין.
2. מליאת הוועדה לתכנון ובנייה רואה בהיכל התרבות כנכס היסטורי ותרבותי ולכן רואה לנכון ללוות את שיפוץ היכל התרבות ע"י וועדת מעקב אשר בראש הוועדה יעמוד פאר ויסנר – ס' רה"ע, ובנוסף לו יהיו מהנדס העיר – חזי ברקוביץ, אדריכל השימור וחברת מועצה גב' תמר זנדברג.

הוועדה תעקוב אחר ביצוע העבודות בהתאם לעקרונות הבאים:

- א. אולם ההיכל שצורתו מניפה נשאר בצורתו המקורית כמניפה הכוללת חמש צלעות.
- ב. מספר פתחי כניסה / יציאה ישארו כפי שהם.
- ג. ההגבהות לשיפור האקוסטיקה יהיו כדלקמן:
 1. בחלק הנמוך מצב קיים ללא שינוי
 2. בחלק המרכזי הגבהה 45-50 ס"מ.
 3. בחלק העליון הגבהה בעוד 75-80 ס"מ.

ההגבהות יבנו כתוספת על הרצפה הקיימת כך שהמצב יהיה הפיך.

3. שיפוץ היכל התרבות ייעשה לפי הכללים של הבנייה הירוקה כאשר מערכת מיזוג האוויר והתאורה יהיו בחיסכון אנרגטי מקסימאלי ועל גג האגף השטוח של הבניין יהיה משטח של אנרגיה סולארית לאספקת חשמל לבניין, בתיאום עם מח' השימור.

דורון ספיר ודן להט לא השתתפו בדיון הפנימי ולא בהצבעה.

רשם:
חזי ברקוביץ, אדר'
מהנדס העיר

תוקף ההחלטה מיום הפצתה

יתכנו שינויים בנוסח הפרוטוקול בכפוף לאישור המליאה בישיבתה הקרובה.

